

[Ninn-Hansen.]

mann begik, da han overtrådte de paragraffer i færdselsloven, der er omtalt i dommen. Jeg er ikke klar over, hvilke konsekvenser dette kan få for nuværende medlemmer, og er heller ikke bekendt med, om medlemmerne af udvalget til valgs prøvelse har undersøgt det. Jeg ved heller ikke, hvordan man herefter vil bedømme de lovovertrædelser, der er mere bevidste end dem, hr. A. C. Normann har gjort sig skyldig i.

Jeg må imidlertid lægge vægt på, at både nuværende og navnlig kommende medlemmer har nogenlunde kendskab til, hvordan deres eventuelle lovovertrædelser bliver bedømt. Jeg ønsker i hvert fald ikke, at et nyt medlem skal igennem det, vi oplever i dag, uden på forhånd at have haft mulighed for at sige fra over for den tillidserklæring, vælgerne har givet ham ved en opstilling og et eventuelt senere valg til folketinget.

Hvis tinget bestemmer, at hr. A. C. Normann skal fjernes fra sin plads og ud af folketinget, fastlægger man et uværdighedsbegreb, der derefter vil indgå i vor statsretspraksis.

Med disse bemærkninger har jeg villet advare imod på et så usikkert grundlag at fastlægge en grænse for værdigheden, hvis konsekvenser jeg i hvert fald ikke er i stand til at overse.

Thestrup: Jeg kan ikke følge flertallet i udvalget i denne sag. Jeg mener ikke, at hr. A. C. Normann uanset de lovovertrædelser, han har gjort sig skyldig i, er uværdig til at være medlem af dette ting. Jeg vil forsøge at give tinget mine grunde for denne stilling.

For det første mener jeg, at hvis vi følger flertalsindstillingen, foretager vi en ændring i den gældende praksis, en ændring, der betyder en meget væsentlig skærpelse. Vi har mig bekendt ikke tidligere udelukket nogen fra valgbarhed på grund af overtrædelser af færdselsloven, måske bortset fra visse grove tilfælde af spirituskørsel. Vi har heller ikke tidligere frataget nogen valgbarhed som følge af uagtsomme lovovertrædelser, selv groft uagtsomme og selv sådanne, der har medført døden eller i alt fald alvorlig legemsbeskadigelse, og jeg anser den praksis, vi har fulgt, for at være en rigtig praksis.

Der er i betænkningen henvist til sagen

om Thorstein Petersen og den udtalelse, som udvalget til valgs prøvelse i den anledning fremsatte. Her tales der om to ting, der kan medføre fortabelse af valgbarhed. For det første mangel på hæderlighed, nøjagtighed og omhyggelighed i økonomiske spørgsmål og for det andet, at man undlader på det nøjeste at overholde alle lovbestemmelser. Det er klart for os alle, at hr. A. C. Normann ikke kan falde ind under det første. Det er altså punkt 2, vi må rette opmærksomheden imod, for hr. A. C. Normann har jo vitterlig overtrådt en del lovbestemmelser. Men vi er dog vist alle klar over, at vi må tage og altid har taget punkt 2 cum grano salis, som det hedder på latin, og det vil sige, at det ikke kan tages efter ordlyden, men at vi må tillade rimelige undtagelser derfra. Her henviser jeg til det, jeg før sagde om færdselslovovertrædelser og uagtsomme overtrædelser.

Vi afviger derfor efter mit skøn ikke fra de principper, der har været knæsat siden Thorstein Petersen-betænkningen, ved at undlade at fratage valgbarhed, selv om den pågældende ikke på det nøjeste har overholdt alle lovregler. Det er derfor en skærpelse af praksis, vi foretager, hvis vi udelukker hr. A. C. Normann. Vi kan naturligvis foretage en sådan skærpelse, men er det rimeligt, og er det fornuftigt at gøre det?

Vi må så for det første finde en ny linje at gå frem efter, thi der må i det, vi foretager os, være konsekvens og sammenhæng. Dernæst må vi gøre os klart, hvilke følger en sådan ny linje vil drage efter sig. Ingen vil vist betragte enhver overtrædelse af færdselsloven som noget, der kan medføre valgbarhedsfortabelse, så ville mange af os måtte forlade dette ting, thi der er vist ikke mange her i landet, der ikke ved en eller anden lejlighed har overtrådt færdselsloven. Og selv om vi indskrænker os til de grove færdselsforseelser, dem, der medfører fortabelse af kørekort f. eks., er vi dog vist alle klar over, at også en sådan regel ville gå for vidt. Og hvis man vil sige: ja men det er følgerne af overtrædelsen, vi må se på, så vil jeg dertil svare, at lige så rigtigt som det er at skærpe straffen for visse overtrædelser, jo alvorligere følgerne er, lige så urimeligt er det, når der er tale om valgbarhed, at lade følgerne være det afgørende.

Når vi skærper straffen under hensyn til